

Arrest

nr. 306 172 van 6 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 3 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 13 september 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 5 december 2023 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Afghanistan, Pashtoun en soennitische moslim. U bent geboren op (...) 2003 in het dorp Alim Khala, district Gardez in de provincie Paktia. U ging naar school tot de

zesde klas. U heeft vier broers en twee zussen. Uw oudere broer Z. W. werkte bij de grenspolitie meer bepaald bij de snelle interventie troepen in de provincie Paktia. Hij werkte ook samen met de Amerikaanse troepen eveneens bij de snelle interventie troepen in de provincie Khost. Uw vader was zes jaar geleden op weg met een riksja naar de bazaar toen hij drie keer geraakt werd door kogels in de buikstreek. U weet niet door wie hij vermoord werd, maar u vermoedt door de taliban omwille van het werk van uw broer Z. W. . Z. W. zelf werd vijf jaar geleden tijdens een gevecht gedood. Uw oudere broer N. had een kleine winkel in het dorp. Sinds de machtsovername van augustus 2021 is hij vermist. Op de dag van de machtsovername ging u met een riksja naar de bazaar toen er een explosie plaatsvond. U raakte gewond en kreeg opvang in een nabijgelegen huis. U moest dit huis verlaten na 15 dagen en vertrok op advies van uw maternale oom uit Afghanistan.

U verliet Afghanistan eind augustus 2021. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Kroatië, Bosnië & Herzegovina, een onbekend land, Italië en Frankrijk naar België. U diende op 3 januari 2023 in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van uw elektronische taskara, een kopie van de bankkaart van uw broer, kopieën van certificaten van uw broer, kopieën van badges van uw broer, kopieën van documenten over de werkzaamheden van uw broer, kopieën van documenten over een woonkavel, een kopie over de verwondingen van uw broer, een foto van uw broer op zijn werk en foto's gerelateerd aan het overlijden van uw broer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Afghanistan vreest dat u problemen zou ondervinden omwille van het werk van uw broer bij de grenspolitie en dat u als spion beschouwd zal worden na een tijd in Europa gespendeerd te hebben (NPO, P8).

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

U stelt een vrees voor vervolging te koesteren omdat uw broer tien jaar geleden gedurende ongeveer 5 tot 5,5 jaar werkte voor de Afghaanse veiligheidsdiensten, meer bepaald bij de snelle interventietroepen van de grenspolitie en omdat hij samen werkte met de Amerikaanse troepen (NPO, P9). Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw broer tien jaar geleden bij de veiligheidsdiensten ingelijfd werd. Uw vader zou zes jaar geleden gedood zijn door de taliban omwille van het werk van uw broer. Uw broer werd vijf jaar geleden, in 2018, gedood tijdens een gevecht waarbij hij geraakt werd door een kogel in zijn hoofd (NPO, P10). Vooreerst bent nu niet eenduidig aangaande het moment van het overlijden van uw vader. Zo zegt u eerst dat uw vader na uw broer vermoord werd, om later te stellen dat uw vader zes jaar geleden gestorven was en uw broer vijf jaar geleden (NPO P8, vragenlijst DVZ). Ook al worden er van u geen exacte data verwacht, kan er wel verwacht worden dat u een eenduidige chronologie aanhoudt inzake de openvolging van belangrijke gebeurtenissen in uw leven. Voorts heeft u geen enkele concrete aanwijzing dat uw vader omwille van het werk van uw broer vermoord zou zijn. Uw vader werd op weg naar de bazaar neergeschoten. Hij kreeg een aantal kogels in zijn buik (NPO P10). U weet tot op heden niet wie uw vader vermoord heeft (NPO, P11). Dat uw vader omwille van het werk van uw broer vermoord zou zijn is dus een loutere bewering die u niet kan staven. Bovendien liet u optekenen dat er geen incidenten meer plaatsvonden in de periode tussen de dood van uw vader en uw vertrek. In de afgelopen vijf jaar hebben u of uw familie geen problemen ondervonden omwille van het werk van uw broer. U verklaarde dat u nooit persoonlijk bedreigd werd door de

taliban. (NPO, P16). Moest u daadwerkelijk gevisieerd worden door de taliban omwille van het werk van uw broer, kan er aangenomen worden dat u in de afgelopen vijf jaar omwille hiervan problemen zou ondervonden hebben. U liet immers optekenen dat de taliban wel degelijk nog slachtkracht had in uw regio. Er vonden regelmatig incidenten zoals aanvallen, explosies, autobommen e.d. plaats (NPO P7, P8).

Uit uw verklaringen blijkt dat u gewond raakte bij een bomexplosie op de dag van de machtsovername. U was met een riksja op weg naar de bazaar toen er een bom explodeerde. U en nog andere passanten raakten gewond (NPO P11). Nadat u van uw verwondingen hersteld was, besloot uw oom dat u het land diende te verlaten (NPO, P8, P11). Uit niets in uw verklaringen blijkt dat de bomaanslag tegen u gericht was en dat u persoonlijk gevisieerd werd. U werd immers nooit persoonlijk bedreigd door de taliban of door iemand anders, meer nog u bent nooit met de taliban in contact geweest (NPO P16, vragenlijst CGVS). U heeft pas met de machtsovername van de taliban besloten om het land te verlaten. De machtsovername vond in 2021 plaats dit wil zeggen drie jaar na het overlijden van uw broer. Moest er in uw hoofde daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaan gelinkt aan het werk van uw broer, kan er aangenomen worden dat u al eerder zou besloten hebben te vertrekken.

Volgens uw verklaringen is uw broer N. sinds de dag van de machtsovername vermist. U geeft wel zeer uiteenlopende verklaringen over welk lot hem eventueel te beurt is gevallen. Zo stelde u dat hij misschien naar Europa is vertrokken of dat hij misschien door de taliban vastgehouden werd (NPO P11). U heeft er geen idee van. Uw moeder zou van de ene plaats naar de andere gaan om hem te zoeken (NPO P11). Voor de rest werden er geen initiatieven genomen om hem te vinden. De dorpsouderen zouden evenmin iets kunnen doen daar ze er niet op de hoogte van zouden zijn als hij naar Europa vertrokken was en dat ze niets kunnen doen als hij door de taliban zou vastgehouden worden. U heeft zelfs geen aanwijzingen dat uw broer effectief door de taliban vastgehouden wordt. U kan aldus niet aannemelijk maken dat uw broer omwille van het werk van uw broer door de taliban vastgehouden wordt. U kan het CGVS er niet van overtuigen dat er in uw hoofde, omwille van het werk van uw broer een gegronde vrees voor vervolging bestaat.

Tot slot, vreest u als spion beschouwd te worden bij terugkeer naar Afghanistan door uw verblijf in Europa (NPO, P9). Er dient gewezen te worden op het feit dat uit de beschikbare landeninformatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, UAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en die niets te maken hebben met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, de regio van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. U dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat u omwille van uw verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. In casu is dit niet het geval.

U haalt aan dat vrouwen in uw dorp zeggen dat u in Europa een ongelovige bent geworden en de vrouwen zouden kunnen zeggen- hetgeen impliceert dat dit niet gebeurd is- dat uw familie spionnen zijn en dit met de doelstelling om uw familie bezorgd te maken (NPO, P6). Het blijkt duidelijk uit uw verklaringen dat u praktiserend moslim en soenniet bent. U bidt vijf keer per dag, u doet mee aan het Vrijdagsgebed en participeert aan de Eid gebeden (NPO, P4). U beschouwt zichzelf als 'pure moslim' (NPO, P16). U deelt dus een gelijkaardig geloof met de taliban en de meerderheid van de Afghaanse bevolking en toont duidelijk aan dat u geen ongelovige bent geworden. Bovendien zouden dergelijke roddels al sinds uw vertrek in 2021 plaatsvinden, maar tot op heden niet tot concrete problemen geleid hebben. U beschrijft met andere woorden enkel een situatie van gepercipieerde ongelovigheid die door de vrouwen aan de waterbronnen besproken werd, de waarde en draagwijdte die er aan dergelijke gesprekken gekoppeld kan worden is zeer beperkt (NPO, P16). In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van

subsidiare bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming loopt.

De door u neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uw taskara is een loutere aanwijzing van uw identiteit en nationaliteit, elementen die geen uitstaan hebben met de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. De documenten en foto's die u neergelegd heeft met betrekking tot het profiel van uw broer kunnen het profiel van uw broer als lid van het ANSF ondersteunen. Echter, op basis van de door u neergelegde documenten kan u niet aantonen dat de persoon Z. W. effectief uw broer is. U kan geen foto's of documenten neerleggen die de familieband tussen u en uw broer aantonen. U argumenteert hierover dat u geen telefoon had om foto's mee te nemen (NPO, P15). Dat dit niet kan overtuigen daar u wel foto's heeft van het lijk en de begrafenis van uw broer, hoeft geen betoog. Wat betreft de rest van de documenten in verband met uw broer, heeft u geen idee wat voor documenten u neerlegt. U probeerde uw onwetendheid te vergoelijken door aan te geven dat u niet kan lezen en dat u niemand heeft gevraagd om dit aan u voor te lezen (NPO, P15). Echter, wanneer u documenten indient ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming, kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u informatie over de inhoud van deze documenten kan geven. Wanneer u zelf niet in de mogelijkheid verkeert om dit te lezen – terwijl u overigens verklaarde een beetje te kunnen lezen en schrijven in Pashtu (NPO, P5) – kan er verwacht worden dat u op zijn minst de moeite doet om op een andere manier de inhoud van deze documenten te weten te komen.

Daarenboven kan opgemerkt worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) het blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op nietreguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming loopt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiare beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiare bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiare beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke

regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat

een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een kennelijke beoordelingsfout en de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de zorgvuldigheidsplicht en van "het algemene beginsel van behoorlijk bestuur en van zorgplicht". Terloops voert verzoeker tevens de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM).

Vooreerst geeft verzoeker aan niet akkoord te zijn met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht hij deze te weerleggen.

Verzoeker betoogt hierbij dat hij zijn verklaringen inzake zijn leeftijd herhaalt. Hij stelt dat er weliswaar een leeftijdtest verricht is, die zijn verklaringen over zijn leeftijd tegenspreekt, maar hij de resultaten van deze test betwist. Verzoeker zet vervolgens een theoretisch betoog uiteen inzake leeftijdsonderzoek.

Verzoeker vervolgt met een betoog aangaande de datum waarop zijn vader stierf. Hij stelt dat de reden waarom hij zich vergist heeft in de datum van het overlijden van zijn vader in het verschil ligt tussen de westerse kalender en de zonnekalender die veel wordt gebruikt in Afghanistan. Verzoeker benadrukt dat dit kalendersverschil essentieel is om te begrijpen, omdat het de culturele diversiteit en de uitdagingen

weerspiegelt waarmee Afghaanse verzoekers te maken kunnen krijgen wanneer ze in aanraking komen met het westerse juridische systeem. Hij meent dat de fouten in de data niet als inconsistenties zouden moeten worden beschouwd, maar eerder als natuurlijke uitingen van culturele verschillen die een verhoogd begrip en gevoeligheid vereisen. Verzoeker betoogt dat de bevoegde autoriteiten deze kalendernuances in overweging zouden moeten nemen bij de beoordeling van de situatie van de Afghaanse verzoeker, omdat dit een diepgaande invloed kan hebben op de geldigheid van zijn beschermingsverzoek of andere juridische behoeften

Verder repliceert verzoeker op de weigeringsmotieven aangaande de dood van zijn vader. Hij betoogt dat hij geen onweerlegbaar bewijs kan leveren dat de dood van zijn vader rechtstreeks werd veroorzaakt door zijn eigen werk of dat van zijn broer. Hij meent dat er echter sterke aanwijzingen zijn die in die richting wijzen. Verzoeker stelt dat in Afghanistan het helaas gebruikelijk is dat mensen die voor de overheid werken of hun familieleden worden bedreigd met de dood in de vorm van brieven of fysieke aanvallen, eerder dan via officiële en traceerbare middelen. Hij meent dat deze situatie des te zorgwekkender is gezien het onveilige klimaat en de voortdurende dreiging die de taliban en andere extremistische groepen op veel individuen en hun families uitoefenen. Verzoeker stelt dat hoewel direct bewijs moeilijk te verkrijgen kan zijn in dergelijke omstandigheden, het essentieel is om rekening te houden met de onstabiele situatie in Afghanistan, waar de angst voor wraak en geweld veel slachtoffers ertoe aanzet om de bedreigingen die ze hebben ontvangen niet openlijk bekend te maken. Hij beklemtoont dat het dan ook zeer aannemelijk is dat de dood van zijn vader verband houdt met zijn werk of dat van zijn zoon.

Voorts gaat verzoeker in op de verschillen in zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ). Hij benadrukt dat de omstandigheden tijdens zijn interview bij de DVZ ongunstig waren, gekenmerkt door lawaai, haast en het ontbreken van de mogelijkheid om zijn verklaringen te herlezen, evenals de druk om de feiten kort samen te vatten. Verzoeker beklemtoont dat hij bovendien op dat moment nog nooit een advocaat ontmoet had en hij de noodzaak niet begreep om te vragen om zijn verklaringen te herlezen, om waakzaam te zijn met betrekking tot wat er in zijn vragenlijst was opgenomen en om alle relevante aspecten van zijn aanvraag beknopt te presenteren. Verzoeker meent dat ondanks deze nalatigheid hij de waarachtigheid van zijn verklaringen op het CGVS handhaaft en beweert dat dit de geloofwaardigheid van zijn verhaal niet in twiifel mag trekken. Verzoeker stelt dat het feit dat hij niet volledig nauwkeurig was bij de DVZ niet betekent dat zijn verklaringen ongeloofwaardig zijn. Hij betoogt dat sterker nog, de tot nu toe gepresenteerde elementen overtuigend pleiten voor de mogelijkheid dat hij is vervolgd door de taliban vanwege het werk van zijn broer. Verzoeker vervolgt met een volharding in zijn verklaringen.

Vervolgens zet hij op omstandige wijze zijn vrees voor vervolging omwille van een verwestering uiteen.

Tot slot bespreekt hij op theoretische wijze de toekenning van de subsidiaire bescherming, waarbij hij wijst op de veiligheidssituatie en de socio-economische humanitaire situatie.

Doorheen zijn verzoekschrift citeert verzoeker fragmenten uit en verwijst hij naar algemene landeninformatie, persartikels, academische literatuur, rechtspraak van de Raad van State (hierna: RvS), rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (hierna: GwH), rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ), rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende inventaris der bronnen:

1. Landinfo, "The Report – Afghanistan: Recruitment to Taliban", 29 juni 2017, beschikbaar op : <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2018/03/Afghanistan-Recruitment-to-Taliban-29062017.pdf>.
2. EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan : Taliban Strategies – Recruitment, 10 juli 2012, beschikbaar op : <https://www.refworld.org/docid/4ffc30a82.html>.
3. EASO – Country Guidance : Afghanistan, , beschikbaar op : <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/easo-country-guidance-afghanistan-2018.pdf>.
4. Byline Times, "The Taliban Protection Racket", 10 January 2022, <https://bylinetimes.com/2022/01/10/the-taliban-protection-racket/>.
5. Human Rights Watch, "This is our opportunity to end the Taliban's use of child soldiers", 20 September 2021, <https://www.hrw.org/news/2021/09/20/our-opportunity-end-talibans-use-child-soldiers>.
6. EASO, "Country of Origin Information Report", September 2016, blz. 24, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf.
7. Nansen, "Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek", oktober 2021, beschikbaar op : <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>.
8. UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims, 16 december 1998, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/3ae6b3338.html> ; UNHCR, Advisory Opinion on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 december 2004, §11 beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/4551c0374.html>.
9. UNHCR, Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection, UNHCR, SCIFA, 6 November 2002, beschikbaar op:

- <https://www.unhcr.org/admin/dipstatements/42bab1b52/statement-ms-erikafeller-directordepartment-international-protection.html>.
10. UNHCR, Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection, UNHCR, SCIFA, 6 November 2002, beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/admin/dipstatements/42bab1b52/statement-ms-erikafeller-directordepartment-international-protection.html>.
11. UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, beschikbaar op www.refworld.org/docid/5b8900109.html, 46-47.
12. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 3-4.
13. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 3-4.
14. Danish Refugee Council, "Tilbagevenden til Afghanistan", oktober 2017, beschikbaar op <https://flygtning.dk/media/3886281/tilbagevenden-til-afghanistan-2017.pdf>, 16 en Save the Children, "From Europe to Afghanistan: experiences of child returnees", 2018, beschikbaar op https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/SC-From_Europe_to_Afghanistan-screen%201610.pdf, 34.
15. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 12-13.
16. Stahlmann, F., Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen, 2019, beschikbaar op: https://www.asyl.net/fileadmin/user_upload/beitraege_asylmagazin/Beitraege_AM_2019/AM19-8-9_beitrag_stahlmann.pdf, p. 279.
17. Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016, https://hubble-liveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After_return_April_2016.pdf, 28-29.
18. Asylos, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017, https://www.ecoi.net/en/file/local/1405844/1226_1503654307_afg2017-05-afghanistan-situation-of-young-malewesternised-returnees-to-kabul-1.pdf, 33-34.
19. N. MAJIDI, "Young Afghans Returning From Europe Face Isolation and Fear Back Home", 16 november 2016, <https://deeply.thenewhumanitarian.org/refugees/community/2016/11/16/young-afghans-returning-from-europe-face-isolation-and-fear-back-home>.
20. F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16.WI.A", 28 maart 2018, https://www.ecoi.net/en/file/local/1431611/90_1527075858_gutachten-afghanistan-stahlmann-28-03-2018.pdf, 321-324.
21. UN Security Council, "Seventh report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2255 (2015) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace, stability and security of Afghanistan", 5 oktober 2016, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/2016/842, 9.
22. F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16.WI.A", 28 maart 2018, https://www.ecoi.net/en/file/local/1431611/90_1527075858_gutachten-afghanistan-stahlmann-28-03-2018.pdf, 322.
23. C. GLADWELL, "No longer a child: from the UK to Afghanistan", Forced Migration Review 2013, (62) 63.
24. nfoMigrants, beschikbaar op: https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/un-porteparole-taliban-affirme-queles-afghans-expulses-deurope-seront-traduits-enjustice?fbclid=IwAR2iLgCQMnlaBQw_23NBPRh_f2gLtAKxMXUTPvN7xTo51oU2YdtKWrTL_Dk&ref=b.
25. UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, www.refworld.org/docid/5b8900109.html, 46-47.
26. Asylos, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017, https://www.ecoi.net/en/file/local/1405844/1226_1503654307_afg2017-05-afghanistan-situation-of-young-malewesternised-returnees-to-kabul-1.pdf, 37-38 en 41.
27. Mixed Migration Centre, "Distant Dreams: Understanding the aspirations of Afghan returnees", januari 2019, http://www.mixedmigration.org/wp-content/uploads/2019/02/061_Distant_Dreams.pdf, 42.
28. EASO Country of Origin Information Report, "Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>, p. 101-104.
29. F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 280.
30. F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 280.
31. C. DAUVERGNE, "Toward a New Framework for Understanding Political Opinion", Michigan Journal of International Law, 2016, 254.

32. UNHCR GUIDELINES, "Religion Based Refugee Claims under Article 1 A (2) of the 1951 Convention, 28 april 2004, beschikbaar op <https://www.unhcr.org/publications/legal/40d8427a4/guidelines-international-protection-6-religion-based-refugee-claims-under.html>, p. 21-23.
33. UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 30 augustus 2019, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>
34. UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 30 augustus 2019, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>.
35. F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 279.
36. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 12-13.
37. Save the Children, "From Europe to Afghanistan: experiences of child returnees", 2018, https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/SC-From_Europe_to_Afghanistan-screen%201610.pdf, 34
38. B. ROGGIO, "Taliban denounces 'deviant beliefs,' including 'satanic western and disbelieving ideologies'", 10 juni 2020, <https://www.longwarjournal.org/archives/2020/06/taliban-denounces-deviant-beliefs-including-satanicwestern-and-disbelieving-ideologies.php>.
39. Asylos, Afghanistan COI Repository, 1-29 september 2021, 23 september 2021, beschikbaar op: <https://www.asylos.eu/Handlers/Download.ashx?IDMF=6c913def-dcf2-4255-975f-442155ca1249>, p. 29.
40. Asylos, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017, https://www.ecoi.net/en/file/local/1405844/1226_1503654307_afg2017-05-afghanistan-situation-of-young-male-westernised-returnees-to-kabul-1.pdf, 39.
41. F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 279.
42. L. SCHUSTER en N. MAJIDI, "What happens post-deportation? The experience of deported Afghans", Migration Studies 2013, (1) 11.
43. L. SCHUSTER en N. MAJIDI, "Deportation Stigma and Re-migration", Journal of Ethnic and Migration Studies 2015, (635) 635- 636. 635-652.
44. Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016, https://hubble-liveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After_return_April_2016.pdf, 22.
45. NANSEN, "Nood aan bescherming voor Afgaanse verwesterde vrouw", 2020, <https://nansen-refugee.be/wpcontent/uploads/2020/05/NANSEN-Profiel-2-20-Nood-aan-internationale-bescherming-van-Afgaanseverwesterde-vrouw.pdf>, 10.
46. E. BOWERMAN, "Risks Encountered after Forced Removal: The Return Experiences of Young Afghans", Forced Migration Review, 2017, (78) 79.
47. EASO Country of Origin Information Report, "Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>, p. 106.
48. EASO Country of Origin Information Report, "Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>, p. 97.
49. N. MAJIDI en L. HART, "Return and reintegration to Afghanistan: Policy implications", Migration Policy Practice 2016, (36) 39.
50. Refugee Law Initiative, "The fall of Kabul: International Protection in the context of the Armed Conflict and Violence in Afghanistan", beschikbaar op <https://rli.blogs.sas.ac.uk/2021/09/01/the-fall-of-kabul-international-protection-in-the-context-of-the-armed-conflict-and-violence-in-afghanistan/>.
51. EASO, "Country Guidance Afghanistan: common analysis and guidance note", December 2020, beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2020_0.pdf, p. 81.
52. EASO, Country of Origin Information Report, January 2022, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, pp. 56-57.
53. EUAA, "Afghanistan – Security Situation Country of Origin Information Report", August 2022, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf ;
54. RSF, "Afghanistan has lost almost 60% of its journalists since the fall of Kabul", <https://rsf.org/en/afghanistan-has-lost-almost-60-its-journalists-fall-kabul>.
55. Gandhara, "Taliban Atrocities Reported In Crackdown On Rebel Hazara Commander", 01.07.2022, <https://gandhara.rferl.org/a/afghanistan-taliban-crackdown-atrocities-mujahid/31923580.html>.
56. Human Rights Council, "Situation of human rights in Afghanistan - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights", 04.03.2022.

- 57.EUAA, "Afghanistan - Security situation - August 2022", blz. 17, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf
- 58.European Parliament, "Answer given by High Representative/Vice-President Borrell on behalf of the European Commission, 05.01.2022", https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/E-9-2021-004576-ASW_EN.html.
- 59.Nansen, F. Vogelaar, Nansen Note 2 – 22 "Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europese Asielagentschap in Afhaanse dossiers", 23 juni 2022, p. 3, <https://nansen-refugee.be/2022/06/23/asile-afghanistan-le-poids-des-sources-guidelines-du-unhcr-et-directiv-es-de-leuaaa/>.
- 60.EUAA, "Afghanistan - Security situation - August 2022", blz. 153, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf
- 61.M. Lys, « Le Conseil du contentieux des étrangers confirme le changement d'approche du C.G.R.A en refusant aux demandeurs d'asile originaires de Bagdad le bénéfice de la protection subsidiaire », Newsletter EDEM, Février 2016.
- 62.La Libre, « Les Afghans aussi méritent notre aide », 23 maart 2022, <https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/03/23/les-afghans-aussi-meritent-notre-aide-M3JOY6JWYBDUJFB4ZSXWNU2VMI/>.
- 63.VRT news, "VN trekt aan alarmbel over Afghanistan: "Humanitaire toestand gaat dramatisch achteruit" ", 31 maart 2022, beschikbaar op <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2022/03/31/vn-trekt-aan-alarmbel-over-afghanistan/>.
- 64.The Constitutional Foundation, "The Marshall Plan for Rebuilding Western Europe", 2000, p. 2, https://www.crf-usa.org/images/pdf/gates/Marshall_Plan.pdf.
- 65.EASO, « Afghanistan Country focus - Country of Origin Information Report », januari 2022, <https://euaa.europa.eu/coi-publications>, p. 66.
- 66.La Libre, « Afghanistan: les talibans estiment "se rapprocher" d'une reconnaissance internationale », 3 februari 2022, <https://www.lalibre.be/international/asie/2022/02/03/afghanistan-les-talibans-estiment-se-rapprocher-dune-reconnaissance-internationale-5IROTHVWHZAZFCPIQXIXCY2CIQ/>,
- 67.La Libre, « L'Afghanistan, un nouvel enfer sur terre ? Ce n'est pas une fatalité », 17 februari 2022, <https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/02/17/afghanistan-un-nouvel-enfer-sur-terre-ce-nest-pas-une-fatalite-GOLERCWAH5E47N27HG6W6CXDNV/>,
- 68.UNHCR, « Le Haut Commissaire des Nations Unies pour les réfugiés lance un appel à la communauté internationale pour répondre aux besoins de l'Afghanistan », 17 maart 2022, <https://www.unhcr.org/fr/news/press/2022/3/623331a9a/haut-commissaire-nations-unies-refugies-lance-appel-communaute-internationale.html>.
- 69.UK Home Office, « Country Policy and Information Note – Afghanistan: Fear of the Taliban», februari 2022, pp. 7-8, https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf.
- 70.RTBF, "Afghanistan : à Kaboul, les talibans effacent les signes de l'ancien régime ", 9 februari 2022, <https://www.rtf.be/article/afghanistan-a-kaboul-les-talibans-effacent-les-signes-de-lancien-regime-10931196>.
- 71.UNHCR, « Le Haut Commissaire des Nations Unies pour les réfugiés lance un appel à la communauté internationale pour répondre aux besoins de l'Afghanistan », <https://www.unhcr.org/fr/news/press/2022/3/623331a9a/haut-commissaire-nations-unies-refugies-lance-appel-communaute-internationale.html>.
- 72.United Nations News, « Afghanistan : les Talibans tentent d'effacer les femmes de la vie publique, dénoncent des experts de l'ONU », 17 januari 2022, beschikbaar op <https://news.un.org/fr/story/2022/01/1112372>.
- 73.France TV info, « Afghanistan : ces métiers menacés par le retour des talibans au pouvoir », 16 augustus 2021, https://www.francetvinfo.fr/monde/moyen-orient/afghanistan-ces-metiers-menaces-par-le-retour-des-talibans-au-pouvoir_4739139.html.
- 74.Nansen, F. Vogelaar, Nansen Note 2 – 22 "Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europese Asielagentschap in Afhaanse dossiers", 23 juni 2022, p. 24, <https://nansen-refugee.be/2022/06/23/asile-afghanistan-le-poids-des-sources-guidelines-du-unhcr-et-directiv-es-de-leuaaa/>.

2.2.2. Op 17 april 2024 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten:

- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;

- EASO, "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- EUAA, "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- EUAA, "Afghanistan-Country Focus" van december 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023.

2.2.3. Verzoeker brengt op 21 april 2024 ter terechtzitting aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- een (scherm)afbeelding van Google Maps waarvan de kleurenversie ter terechtzitting wordt neergelegd;
- twee foto's van hemzelf met anderen/in groep.

2.2.4. Verzoeker brengt op 22 april 2024 ter terechtzitting aan de Raad een tweede aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een

inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer onder meer gedood te worden door de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn (thans overleden) broer voor de Afghaanse grenspolitie en samenwerking met de Amerikaanse troepen.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch

dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat:

i) verzoeker stelt een vrees voor vervolging te koesteren omdat zijn broer tien jaar geleden gedurende ongeveer 5 tot 5,5 jaar werkte voor de Afghaanse veiligheidsdiensten, meer bepaald bij de snelle interventietroepen van de grenspolitie en omdat hij samenwerkte met de Amerikaanse troepen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Verzoeker haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat hij een familielid is van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in zijn hoofde aannemelijk te maken;

ii) uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn broer tien jaar geleden bij de veiligheidsdiensten ingelijfd werd. Verzoekers vader zou zes jaar geleden gedood zijn door de taliban omwille van het werk van zijn broer. Verzoekers broer werd vijf jaar geleden, in 2018, gedood tijdens een gevecht waarbij hij geraakt werd door een kogel in zijn hoofd. Vooreerst is verzoeker niet eenduidig aangaande het moment van het overlijden van zijn vader. Zo zegt verzoeker eerst dat zijn vader na zijn broer vermoord werd, om later te stellen dat zijn vader zes jaar geleden gestorven was en zijn broer vijf jaar geleden. Ook al worden er van verzoeker geen exacte data verwacht, kan er wel verwacht worden dat hij een eenduidige chronologie aanhoudt inzake de opeenvolging van belangrijke gebeurtenissen in zijn leven. Voorts heeft verzoeker geen enkele concrete aanwijzing dat zijn vader omwille van het werk van zijn broer vermoord zou zijn. Verzoekers vader werd op weg naar de bazaar neergeschoten. Hij kreeg een aantal kogels in zijn buik. Verzoeker weet tot op heden niet wie zijn vader vermoord heeft. Dat zijn vader omwille van het werk van zijn broer vermoord zou zijn is dus een loutere bewering die verzoeker niet kan staven. Bovendien liet verzoeker optekenen dat er geen incidenten meer plaatsvonden in de periode tussen de dood van zijn vader en zijn vertrek. In de afgelopen vijf jaar hebben verzoeker of zijn familie geen problemen ondervonden omwille van het werk van zijn broer. Verzoeker verklaarde dat hij nooit persoonlijk bedreigd werd door de taliban. Moest verzoeker daadwerkelijk geïdende worden door de taliban omwille van het werk van zijn broer, kan er aangenomen worden dat hij in de afgelopen vijf jaar omwille hiervan problemen zou ondervonden hebben. Verzoeker liet immers optekenen dat de taliban wel degelijk nog slachtoffer hadden in zijn regio. Er vonden regelmatig incidenten zoals aanvallen, explosies, autobommen e.d. plaats;

iii) uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij gewond raakte bij een bomexplosie op de dag van de machtsovername. Verzoeker was met een riksja op weg naar de bazaar toen er een bom explodeerde. Verzoeker en nog andere passanten raakten gewond. Nadat verzoeker van zijn verwondingen hersteld was, besloot zijn oom dat hij het land diende te verlaten. Uit niets in zijn verklaringen blijkt dat de bomaanslag tegen verzoeker gericht was en dat hij persoonlijk geïdende werd. Verzoeker werd immers nooit persoonlijk bedreigd door de taliban of door iemand anders, meer nog hij is nooit met de taliban in contact geweest. Verzoeker heeft pas met de machtsovername van de taliban besloten om het land te verlaten. De machtsovername vond in 2021 plaats dit wil zeggen drie jaar na het overlijden van zijn broer. Moest er in zijn hoofde daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaan gelinkt aan het werk van zijn broer, kan er aangenomen worden dat verzoeker al eerder zou besloten hebben te vertrekken;

iv) volgens zijn verklaringen zijn broer N. sinds de dag van de machtsovername vermist is. Verzoeker geeft wel zeer uiteenlopende verklaringen over welk lot hem eventueel te beurt is gevallen. Zo stelde verzoeker dat hij misschien naar Europa is vertrokken of dat hij misschien door de taliban vastgehouden werd. Verzoeker heeft er geen idee van. Zijn moeder zou van de ene plaats naar de andere gaan om hem te zoeken. Voor de rest werden er geen initiatieven genomen om hem te vinden. De dorpsouderen zouden evenmin iets kunnen doen daar ze er niet op de hoogte van zouden zijn als hij naar Europa vertrokken was en dat ze niets kunnen doen als hij door de taliban zou vastgehouden worden. Verzoeker heeft zelfs geen aanwijzingen dat zijn broer effectief door de taliban vastgehouden wordt. Verzoeker kan aldus niet aannemelijk maken dat zijn broer omwille van het werk van zijn andere broer door de taliban vastgehouden wordt. Verzoeker kan het CGVS er niet van overtuigen dat er in zijn hoofde, omwille van het werk van zijn broer een gegronde vrees voor vervolging bestaat.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker volhardt in zijn vluchtmotieven en verklaringen op het CGVS en bekritiseert verweerders appreciatie en gevolgtrekkingen doch brengt geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van de pertinente, correcte en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing die steun vinden in de beschikbare informatie en de door verzoeker geschetste context en afgelegde verklaringen.

Inzake verzoekers vrees voor vervolging omwille van de werkzaamheden van zijn reeds overleden broer, treedt de Raad, daargelaten verweerders bemerking dat verzoeker niet kan staven dat de persoon op de neergelegde legerdocumenten zijn broer betreft, verweerder bij waar die motiveert dat uit de beschikbare landeninformatie -waarop de Raad ook vermag acht te slaan-, hoe dan ook niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse autoriteiten/politie (zie o.a. EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, p. 56-65; EUAA Afghanistan Country Focus van januari 2022, p. 45-48 en EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, p. 54-55). Familieleden van sommige individuen die onder dit profiel vallen, kunnen evenwel ook vervolging riskeren, bijvoorbeeld in de context van de zoektocht van de taliban naar de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid, waarbij in casu moet opgemerkt worden dat verzoekers broer reeds overleden is en hij verklaarde na de dood van zijn vader geen problemen te hebben gekend met de taliban en hij nooit persoonlijk werd bedreigd door de taliban (persoonlijk onderhoud, p. 13, 16; Vragenlijst van 27 april 2023, vraag 5). Waar verzoeker middels zijn eerste aanvullende nota een uittreksel van Google Maps bijbrengt waarmee hij wil aantonen dat zijn dorp en ouderlijk huis gesitueerd waren in de nabijheid van een legerbasis wat volgens hem verklaart waarom hij en zijn familie geen problemen ondervonden met de taliban na de dood van zijn vader, oordeelt de Raad dat deze post factum verklaring geen ander licht kan werpen op bovenstaande analyse nu dient opgemerkt te worden dat verzoeker anno 2023 op het CGVS evenmin gewag heeft gemaakt van incidenten na zijn vertrek wegens de eerdere werkzaamheden van zijn reeds overleden broer. Verzoeker verklaarde immers op het CGVS uitdrukkelijk dat er zich geen andere incidenten of gebeurtenissen hebben voorgedaan (persoonlijk onderhoud, p. 8).

Verzoeker maakt zodoende in casu wegens de eerdere werkzaamheden van zijn broer geen actuele en persoonlijke vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk, te meer zijn broer reeds in 2018 gedood werd.

Waar verzoeker zijn weinig eenduidige verklaringen inzake het moment dat zijn vader gestorven is, tracht te verschonen door het betoog dat er een verschil is tussen de westerse kalender en zonnecalender, overtuigt hij allerminst. Immers biedt dit verschil geen afdoende verklaring voor zijn weinig eenduidige verklaringen inzake de chronologie van de dood van zijn broer en vader. Daarenboven wijst de Raad erop dat uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker bij de vraag of zijn geboortedatum zoals genoteerd bij de DVZ correct is, bevestigend antwoordde en hij zijn geboortedatum meedeelde zoals deze weergegeven wordt in Afghanistan, waaruit bijgevolg kan worden afgeleid dat verzoeker wel degelijk in staat is om op correcte wijze data te kunnen omrekenen (persoonlijk onderhoud van 13 september 2023, p. 4).

De Raad benadrukt bovendien nog dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die consistente, eenduidige verklaringen aflegt over kernelementen van zijn vrees, in casu de dood van zijn vader.

Waar verzoeker betoogt dat verschillen tussen zijn verklaringen bij de DVZ en op het CGVS hem niet mogen worden verweten omwille van de omstandigheden tijdens zijn interview bij de DVZ, stipt de Raad aan dat het feit dat het interview bij de DVZ korter en in andere omstandigheden verloopt dan dat op het CGVS, niets afdoet aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek aanbrengt. Hij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij voldoende consistente verklaringen aflegt over kernelementen van zijn vrees, in casu het moment van overlijden van zijn vader.

Bovendien verklaarde verzoeker op het CGVS, alwaar hij de bijstand van een advocaat genoot, dat zijn gehoor bij de DVZ goed verliep en hij de tolk goed begreep (persoonlijk onderhoud van 13 september 2023, p. 2).

Waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat het gehoorverslag hem niet werd voorgelezen, stipt de Raad aan dat het gehoorverslag door verzoeker ondertekend werd en uit niets in het administratief dossier blijkt dat het dit verslag betwist werd of kenbaar werd gemaakt dat het verslag hem niet werd voorgelezen. Dergelijke blote ponering kan geenszins zijn uitdrukkelijke verklaringen in een ander daglicht brengen, te meer verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij geen fouten heeft opgemerkt in het gehoorverslag (persoonlijk onderhoud, p. 3). De Raad benadrukt volledigheidshalve dat dit gehoorverslag wordt opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-verzoeker om internationale bescherming onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit. Het geniet, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid.

Inzake verzoekers betoog dat in het licht van zijn profiel niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas kan worden verwacht als van iemand die beter opgeleid en serener is, stelt de Raad

vast dat noch uit verzoekers gehoor, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal was verzoeker twintig jaar en dus geen infans meer, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in staat is consistente en doorleefde verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten. Uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Pashtou, verzoekers advocaat was aanwezig en kon zijn opmerkingen geven op het einde. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met zijn leeftijd, maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoeker, werden zijn rechten gerespecteerd en kon hij voldoen aan zijn verplichtingen.

In zoverre verzoeker zijn inconsistente, uiteenlopende en onaannemelijke verklaringen nog tracht te verklaren door te wijzen op zijn beperkte scholing en mindere sereniteit, merkt de Raad nog op verzoeker geenszins aantoon dat zijn beperktere scholing zijn verstandelijke vermogens aantast in die mate dat hij hierdoor niet in staat was nauwkeurige, doorleefde, consistente, volwaardige verklaringen af te leggen.

Hierbij kan nog aangestipt worden dat het feit dat een persoon lager geschoold is, op zichzelf niet aangeeft dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate, 26 August 2020, p. 89).

In zoverre verzoeker nog opwerpt minder sereen te zijn geweest, stipt de Raad aan dat een zekere mate van stress en onbehagen inherent is aan een gehoor, doch dat dit er niet aan in de weg staat dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt.

Waar verzoeker nog stelt dat verweerder een te strenge en subjectieve beoordeling heeft gemaakt, dient opgemerkt te worden dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De Raad stipt hierbij ten slotte aan dat verweerders terechte vaststellingen steun vinden in de beschikbare landeninformatie en de door verzoeker geschetste context.

De Raad meent dat de door verzoeker op het CGVS neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

Verzoeker beklemtoont de neergelegde documenten en bekritiseert verweerders vormelijke appreciatie doch brengt geenszins valabele argumenten bij die de vormelijke alsook inhoudelijke beoordeling van de documenten die steun vindt in de beschikbare landeninformatie, kunnen ombuigen.

Er wordt in dit verband aan herinnerd dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mogen ontfangen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten, quod in casu (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714).

Waar in het verzoekschrift verder wordt gewezen op neergelegde (originele) dreigbrieven met envelop waarmee verzoeker niet zou zijn geconfronteerd tijdens zijn gehoor, moet de Raad opmerken dat uit nazicht van het dossier geenszins blijkt dat dergelijke dreigbrieven voorliggen zodat verzoekers betoog feitelijke grondslag mist.

Tot slot stipt de Raad inzake verzoekers betoog aangaande zijn leeftijd aan dat verzoekers leeftijd niet betwist wordt door verweerder, noch blijkt uit de stukken van het dossier dat hij onderworpen werd aan een leeftijdsonderzoek. Verzoekers betoog hieromtrent mist zodoende feitelijke grondslag en kan geenszins een ander licht werpen op de bovenstaande vaststellingen.

Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. De Raad meent bijgevolg dat verzoeker dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis

van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.3.4.2. Verzoeker wijst tevens op een vrees wegens (gepercipieerde) verwestering.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, Afghanistan Country Focus, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten basis in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 45-48 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘hudud’- en ‘qisas’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘zina’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘Zina’ is één van de ‘hudud’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘zina’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘hudud’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate”, van 15 juni 2022 in EUAA “Afghanistan security situation”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘qisas’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘hudud’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen

hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd"

worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of buren omdat ze worden gezien als “verraders” of “ongelovigen”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 51, EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verweerder in zijn bestreden beslissing en aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79 en EUAA “Afghanistan: Country Focus” van december 2023, p. 96-100).

Aangaande verzoekers vrees al spion beschouwd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan door zijn verblijf in Europa wordt er in de bestreden beslissing terdege gemotiveerd:

“Er dient gewezen te worden op het feit dat uit de beschikbare landeninformatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en die niets te maken hebben met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat

een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, de regio van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. U dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat u omwille van uw verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. In casu is dit niet het geval.

U haalt aan dat vrouwen in uw dorp zeggen dat u in Europa een ongelovige bent geworden en de vrouwen zouden kunnen zeggen- hetgeen impliceert dat dit niet gebeurd is- dat uw familie spionnen zijn en dit met de doelstelling om uw familie bezorgd te maken (NPO, P6). Het blijkt duidelijk uit uw verklaringen dat u praktiserend moslim en soenniet bent. U bidt vijf keer per dag, u doet mee aan het Vrijdagsgebed en participeert aan de Eid gebeden (NPO, P4). U beschouwt zichzelf als 'pure moslim' (NPO, P16). U deelt dus een gelijkaardig geloof met de taliban en de meerderheid van de Afghaanse bevolking en toont duidelijk aan dat u geen ongelovige bent geworden. Bovendien zouden dergelijke roddels al sinds uw vertrek in 2021 plaatsvinden, maar tot op heden niet tot concrete problemen geleid hebben. U beschrijft met andere woorden enkel een situatie van gepercipieerde ongelovigheid die door de vrouwen aan de waterbronnen besproken werd, de waarde en draagwijdte die er aan dergelijke gesprekken gekoppeld kan worden is zeer beperkt (NPO, P16). In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst."

Verzoeker slaagt er met zijn betoog niet in afbreuk te doen aan de omstandige motieven in de bestreden beslissing aangaande zijn vermeende verwestering die de Raad kan bijtreden.

Verzoeker beweert weliswaar dat hij is verwesterd is, doch hij laat na deze bewering concreet en tastbaar uit te werken of hiervan enig concreet bewijs bij te brengen. Uit de loutere verwijzing naar algemene informatie, het feit dat hij sinds twee jaar in Europa leeft, de bewering dat hij duidelijk verwesterd is, hij nooit traditionele Afghaanse kleding draagt, hij zich casual kleedt, hij geen baard heeft en zijn haar op een moderne manier draagt, hij alle religies respecteert in België, hij samenleeft met mensen van verschillende nationaliteiten en geslacht, hij volledig geïntegreerd is in de westerse cultuur, hij een openbaar Facebookprofiel heeft en hij afkomstig is uit een ruraal en conservatief dorp uit Baghlan alsook uit de middels de eerste aanvullende nota toegevoegde foto's (twee) van hemzelf in groep/in gezelschap van anderen zonder enige nadere toelichting, kan niet worden afgeleid dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan, te meer verzoeker tot ongeveer zijn achttien jaar in Afghanistan heeft verbleven, alwaar hij tot de zesde graad lager onderwijs naar school ging en hij begon te werken nadat zijn broer en vader gedood waren (Verklaring DVZ van 27 april 2023, p. 6; persoonlijk onderhoud van 13 september 2023, p. 5-6), waaruit kan worden afgeleid dat hij gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Waar verzoeker erop wijst dat hij een openbaar Facebookaccount heeft, moet nog opgemerkt worden deze loutere verwijzing naar een Facebookaccount geen objectieve aanwijzing inhoudt voor verzoekers bewering als zou hij zijn verwesterd of als dusdanig worden gepercipieerd. Bovendien blijkt uit de aangehaalde landeninformatie dat de berichten die men op sociale media platforms schrijft en deelt waarschijnlijk geen gevolgen zullen hebben, tenzij deze berichten aanleiding geven tot de dood of arrestatie van een persoon. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media betroffen deze echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat uit het loutere feit dat hij een openbaar Facebookaccount heeft afgeleid kan worden dat hij zich dermate kritisch uit ten aanzien van de taliban waardoor hij dreigt gevisieerd te worden. Hoe dan ook toont verzoeker niet aan dat het voor hem onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van zijn sociale media uit te wissen of zijn volledige Facebookaccount te verwijderen.

Daarnaast stipt de Raad aan dat verzoeker afkomstig is uit de provincie Paktia en niet uit Baghlan zoals verkeerdelijk betoogd wordt in het verzoekschrift.

Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn moeder, twee jongere broers, schoonzus en neef bij zijn maternale oom verblijven en zijn twee zussen ook nog in Afghanistan verblijven (Verklaring DVZ, p. 7, p. 9; persoonlijk onderhoud, p. 4-5). Daarnaast wijst de Raad erop dat verzoeker verklaarde eens per week of om de twee weken contact te hebben met zijn familie en hij tijde van het persoonlijk onderhoud zijn familie twee weken geleden gesproken had (persoonlijk onderhoud, p. 6). Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou en aanduidt dat de islam (soenniet) zijn religie is (Verklaring DVZ, p. 6; persoonlijk onderhoud, p. 4).

Voorts kan verzoeker geen ander licht werpen op voorgaande bevindingen door te betogen dat verweerder geen verdere vragen heeft gesteld inzake zijn verwestering. Immers wijst de Raad erop dat verzoeker de bewijslast draagt en het feit dat hij niet gehoord werd over zijn vrees voor vervolging omwille van een verwestering, hem geenszins de mogelijkheid ontnomen heeft om zijn verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen of te wijzigen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend, in de huidige stand van de procedure, individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen bij de beoordeling in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Immers kan verzoeker dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en via een aanvullende nota. Hierbij dient benadrukt te worden dat de Raad ertoe gehouden is een volledig en ex nunc-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118). De Raad onderzoekt steeds of hij de bestreden beslissing kan bevestigen of hervormen (de artikelen 39/2, § 1, tweede lid, 1°, en 39/76, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet). De Raad kan daarnaast de bestreden beslissing vernietigen, hetzij omdat hieraan een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet). In casu is de Raad van oordeel dat verzoeker ruimschoots de mogelijkheid heeft gehad om in zijn verzoekschrift, bij aanvullende nota of ter terechtzitting op nuttige en effectieve wijze te duiden hoe de machtsovername door de taliban sinds augustus 2021 een invloed heeft gehad op zijn eigen persoonlijke situatie en zijn vermeende verwestering aan te kaarten.

Met de elementen aangevoerd in het verzoekschrift en bij aanvullende nota's is bij huidig arrest terdege rekening gehouden (*supra*).

Waar verzoeker wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Waar verzoeker tevens wijst op rapporten die gewag maken van stigmatisering of uitstoting stipt de Raad vooreerst aan dat verstoting en stigmatisering slechts in uitzonderlijke gevallen als vervolging kunnen beschouwd worden. Te dezen heeft verzoeker, die contacten onderhoudt met zijn familie in Afghanistan, in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment gewag gemaakt van een dergelijke vrees en brengt hij gedurende de procedure voor de Raad evenmin concrete aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die met vervolging kan gelijkgesteld worden.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

2.3.4.3. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip "ernstige schade" in dit artikel heeft betrekking "op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van januari 2023 (p. 111: "Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.").

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en

humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïdoleerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn moeder, twee jongere broers, schoonzus en neefje bij zijn maternale oom verblijven en zijn twee zussen ook nog in Afghanistan verblijven (Verklaring DVZ van 27 april 2023, p. 7, p. 9; persoonlijk onderhoud van 13 september 2023, p. 4-5). Daarnaast wijst de Raad erop dat verzoeker verklaarde eens per week of om de twee weken contact te hebben met zijn familie en hij ten tijde van het persoonlijk onderhoud zijn familie twee weken geleden gesproken had (persoonlijk onderhoud, p. 6). Daarenboven stipt de Raad aan dat verzoeker verklaarde dat zijn maternale oom zijn reisweg van ongeveer 7500 tot 8000 euro betaald heeft (Verklaring DVZ, p. 11; persoonlijk onderhoud, p. 17).

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.3.4.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdoleerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "verminderd" en "beperkt". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panjshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

ACLED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 34).

ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van

zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal '*armed clashes*', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgedebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Paktia. De Raad stelt vast dat voor de provincie Paktia geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en van de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023. Verzoeker brengt in casu geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

Volledigheidshalve bemerkt de Raad nog dat waar verzoeker verwijst naar 's Raads rechtspraak in herinnering dient te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Waar in het verzoekschrift en tweede aanvullende nota wordt opgeworpen dat er een gebrek aan informatie is inzake de huidige situatie in Afghanistan, wordt het volgende aangestipt.

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om

de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift en tweede aanvullende nota doorspekt zijn met landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.11. In zoverre verzoeker de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.3.12. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.3.13. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU